

ΕΤΟΣ 53ον

11 Σεπτεμβρίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (2728)

ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

*«Εμοί δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι
εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν»*

Ὅπως τό ἀνθρώπινο σῶμα ὅταν εἶναι ἄρρωστο εἶναι ἀπόδειξη πῶς ὁ ἀνθρώπος εἶναι ζωντανός, γιατί μόνο τά πτώματα τῶν κεκοιμημένων δέν πονοῦν καί δέν ἄρρωσταίνου, τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τήν Ἐκκλησία. Ἀρρώστιας τῆς Ἐκκλησίας, δηλ. τῆς ἀνθρωπίνης πλειυρᾶς τῆς, εἶναι οἱ αἰρέσεις καί τά σχίσματα. Αὐτές οἱ ἀσθένειες ποτέ δέν ἔλειψαν ἀπό τήν Ἐκκλησία. Εἶναι μιά ἀπόδειξη πῶς ἡ Ἐκκλησία ζεῖ καί κινεῖται.

Μιά ἀρρώστια τῆς Ἐκκλησίας, πού σιγά σιγά τήν παλαιά ἐποχή γίνονταν γάγγραινα, ἦταν καί οἱ Ἰουδαϊζόντες Χριστιανοί. Αὐτοί ἦσαν Ἐβραῖοι στήν καταγωγή, ἀλλᾶ Χριστιανοί στήν πίστη. Ἐπειδή ὅμως τήν ἐποχή ἐκείνη οἱ Χριστιανοί διώκονταν, ὅταν τύχαιε νά συλλάβουν οἱ τύραννοι κάποιον ἀπό αὐτούς τοὺς Ἰουδαϊζόντες, δέν ἔλεγε πῶς εἶναι Χριστιανός ἀλλᾶ Ἰουδαῖος καί ἔτσι τόν ἄφηναν ἐλεύθερο. Ὅταν πάλι ἦταν ἀνάμεσα σέ Χριστιανούς, φώναζε πῶς εἶναι Χριστιανός. Τό ἔκαναν αὐτό γιά νά μήν τοὺς καταδιώξουν, νά μή μποῦν φυλακή γιά τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, γιά νά μήν τοὺς πάρουν τήν περιουσία. Ὁ σκοπός πού τό ἔκαναν αὐτό ἦταν διεφθαρμένος. Προτιμοῦσαν νά ἔλθουν σέ ἀντίθεση μέ τό Θεό, γιά νά μήν τά χαλάσουν μέ τοὺς ἀνθρώπους. Προσποιοῦνταν πῶς τηροῦν τά Μωσαϊκά ἔθιμα, γιά νά ἀσφαλίσουν τόν ἑαυτό τους ἀπό κινδύνους.

Ἡ καπηλία τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ

Πράγματι βλέπουμε στήν περίπτωση αὐτή τοὺς Ἁγίους, ὅπως τόν ἀπόστολο Παῦλο, νά τά δίνουν ὅλα γιά τό Χριστό, καί τοὺς καπήλους νά κερδίζουν τά πάντα ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ. Βλέπουμε τοὺς πιστοὺς πού θυσιάζονται γιά τή δικαιοσύνη καί τήν ἐλευθερία τοῦ Χριστοῦ κι ἀπό τό ἄλλο μέρος ἀντικρίζουμε τοὺς ὑποκριτές καί ἀγύρτες, πού κάνουν σύνθημά τους τήν ἐλευθερία καί δικαιοσύνη γιά νά ἐξαπατήσουν τοὺς ἀπλοῖκούς καί νά ὑποδουλώσουν τόν κόσμο. Οἱ Ἁγιοὶ γνωρίζουν πῶς

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. στ' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετημημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσινται. **Ἔμοι δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,** δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

μόνο μέ τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ θά ὀδηγηθοῦν στή Βασιλεία Του, γιατί ἀπό τό Σταυρό ἔρρευσε ὡς ὠκεανός τό αἷμα τοῦ Κυρίου, μέσα στό ὁποῖο πλένονται καί καθαρίζονται τά ἄπειρα πλήθη τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἰουδαῖζοντες Χριστιανοί

Οἱ Ἰουδαῖζοντες, ὅμως, Χριστιανοί δέν σταματοῦσαν μέχρι ἐδῶ. Ἦρχισαν νά παρακινοῦν τοὺς Γαλιάτες καί σ' ἄλλα πράγματα. Ἦρχισαν νά τοὺς πλένε πῶς γιά νά σωθεῖ κάποιος πρέπει νά τηρεῖ τοὺς νόμους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπως τήν περιτομὴ κ.ἄ. Ἦρχεται, λοιπόν, ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί λέγει: «Αὐτοὶ πού σᾶς βάζουν νά τηρήσετε τό Νόμο καί τά ἔθιμα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι οἱ πρῶτοι πού τά παραβαίνουν. Βάζουν ὅμως ἐσᾶς νά τό κάνετε, γιά νά σᾶς καταστήσουν ὁπαδούς τους. Θέλουν νά καυχῶνται "ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκί"» (Γαλ. 6, 13). Ἀφορμὴ παίρνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπό τά ἔκτροπα τῶν Ἰουδαῖζόντων Χριστιανῶν γιά νά φωνάζει μέ ὄλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς του· «Ἔμοι δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ...» (Γαλ. 6, 14). Γιά μένα, λέγει ὁ Ἀπόστολος, ἕνα καύχημα ὑπάρχει κι αὐτό εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ποιό ὅμως εἶναι τό καύχημα τοῦ Σταυροῦ. Τό καύχημα τοῦ Σταυροῦ εἶναι ὅτι ὁ Χριστός ἔλαβε μορφὴ δούλου καί υπέστη τά πάθη καί τὸν ἐπώδυνο θάνατο γιά τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Σταυρώθηκε γιά νά πληρωθοῦμε ἐμεῖς ἀπό τήν καταδυναστεύση τοῦ διαβόλου, ἀπό τήν ὑποδοῦλωσή μας στά πάθη καί στήν ἁμαρτία καί γιά νά ἀποκτήσουμε τήν ἐλευθερία μας. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐρωτᾷ: «Ὁ Χριστός δέν ντράπηκε νά ντυθεῖ τήν ἀνθρώπινη φύση κι ἐμεῖς ντρεπόμαστε νά Τόν ὁμοιολογήσουμε;».

Ἡ καύχησις τοῦ Σταυροῦ

Εἶναι ἀλήθεια πῶς πολλοὶ ντρέπονται νά μιλήσουν γιά τό Σταυρό. Ὅποιος ὅμως

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάξτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον γιά νά μή καταδιώκωνται διά τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φιλάττουν τόν νόμο, ἀλλῆθά θέλουν νά περιτέμνεστε σεῖς, διά νά καυχηθοῦν γιά τήν συμμόρφωσίν σας eis ἕνα ἐξωτερικόν τύπον. **Eis ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διά τίποτε ἄλλο παρά διά τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας** Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλῆθά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ eis αὐτούς καί εἰλεος, καί eis τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Eis τό ἐξῆς ἄς μή μέ ἐνοχλήῃ κανεῖς, διότι ἐγώ βαστάζω eis τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνεῦμα σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σπκώσει τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ, σταυρώσει τά πάθη του καί ἀποκτήσει τήν ἐμπειρία τοῦ Χριστοῦ, αὐτός μετά παρησιίας ὁμολογεῖ τό Πάθος τοῦ Κυρίου. Περισσότερο ἐνδιαφέρονται γιά τήν υπόληψή τους στόν κόσμο, παρά γιά τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Πολλοί εἶμαστε δεμένοι μέ τόν ἔπαινο τῶν ἀνθρώπων παρά μέ τό ὄνειδος τοῦ Σταυροῦ. Ὁ ὁσιος Νικήτας παρατηρεῖ: «ἐκεῖνος πού ἔδωξε ἀπό τόν ἑαυτό του μέ τήν ἐσταυρωμένη ζωή τό σαρκικό φρόνημα καί τίς κοσμικές ἀπολαύσεις, αὐτός μπορεῖ μέν νά εἶναι ἐχθρός τοῦ κόσμου ἀλλῆθά εἶναι φίλος τοῦ Ἰησοῦ». Αὐτός εἶναι ὁ πραγματικός ἐσταυρωμένος καί φίλος τοῦ Χριστοῦ πού μπορεῖ νά πεῖ· «ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται κἀγώ τῷ κόσμῳ» (δ.π.).

Ἐπίσης ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού μπορεῖ νά φωνάζουν καί νά θορυβοῦν γιά τά ὄσια καί ιερά, ἐνῶ στήν προσωπική τους ζωή νά ἐνδιαφέρονται μόνο γιά τήν καλοπέραση καί τά συμφέροντά τους. Εἶναι ἰδιοτελεῖς καί ἐγωιστές. Ἐκεῖνο πού τοὺς ἀπασχολεῖ εἶναι τό καλῶ τους ὄνομα, ἡ ἀνετη ζωή τους, ἡ ἀπόκτηση ὀπαδῶν. Δέν λείπουν ποτέ ἀπό τήν Ἐκκλησία οἱ ἀπειθήραρχτοι, πού ξεσηκώνουν τό λαό καί δημιουργοῦν αἰρέσεις καί σχίσματα ὑπερασπίζοντας τάχα τήν Ὀρθοδοξία καί τήν παράδοσή μας. Ἄλλοι φαίνονται ἀπ' ἐξω κι ἄλλοι εἶναι στήν πραγματικότητα.

Ἄς προσέξουμε τή ζωή μας ἀποκτώντας ἐκκλησιαστικό φρόνημα, γιά νά εἶμαστε ἀνά πᾶσα στιγμή ἔτοιμοι νά καυχηθοῦμε γιά τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ κι ὄχι γιά τοὺς ὀπαδούς μας ἢ τά συμφέροντά μας. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

11 Σεπτεμβρίου 2005: ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
Θεοδώρας (†491) και Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου († θ' αἰ.) τῶν ὁσίων, Εὐανθίας μάρτυρος.
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Γαλ. ζ' 11 – 18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ' 13 - 17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Σεπτεμβρίου, Κυριακή μετὰ τὴν Ὑψωσιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μαρκ. ν' 34- θ' 1.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

...Τί ἀκριβῶς εἶναι τό καύχημα τοῦ σταυροῦ; Στό ἐρώτημα ἀπάντησι δίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅτι ὁ Χριστός δι' ἐμέ δούλου μορφὴν ἀνέλαβε καὶ ἔπαθεν ἄπερ ἔπαθε δι' ἐμέ τὸν δοῦλον, τὸν ἐχθρόν, τὸν ἀγνώμονα, ἀλλ' οὕτω με ἠγάπησεν ὡς καὶ ἑαυτὸν ἐκδοῦνα». Δηλαδή: «Ὅτι ὁ Χριστός γιὰ μένα πῆρε μορφὴν δούλου καὶ ἔπαθε αὐτὰ πού ἔπαθε γιὰ μένα τὸν δοῦλο, τὸν ἐχθρό, τὸν ἀχάριστο. Ὅμως μὲ ἀγάπησε τόσο ὥστε παρέδωσε τὸν ἑαυτὸ του καὶ σέ θάνατο σταυρικό».

Τό καύχημα ἐπομένως τοῦ σταυροῦ εἶναι ἡ καύχησή μας γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴν αἰώνια κοινωνία ἀγάπης πού Αὐτός ἐγκαινίασε μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ τὴν ὁποία ἐπικύρωσε μὲ τὸν σταυρικό του θάνατο.

Χάρη στή δύναμη τοῦ σταυροῦ, τονίζει ὁ Ἀπόστολος, ὁ κόσμος εἶχε σταυρωθεῖ γι' αὐτόν, ὅπως καὶ ὁ ἴδιος γιὰ τὸν κόσμο. Τί ἀκριβῶς θεωρεῖ «κόσμον»; «Κόσμον ἐδῶ λέει», ἀπαντᾷ ὁ Ζιγαβηνός, «τά κοσμικά καὶ βιοτικά πράγματα, τὸν πλοῦτο, τὴν ἐξουσία, τὴ δόξα καὶ τὰ ὅμοιά τους, τὰ ὁποῖα πολλοὶ θεωροῦν λαμπρά καὶ ἀξιοζήλευτα». Ὅλα αὐτά, λοιπόν, εἶχαν γίνε γιὰ τὸν μεγάλο Ἀπόστολο, μὲ τὴ δύναμη τοῦ σταυροῦ, νεκρά· σάν νά μὴν ὑπῆρχαν. Ὁ κόσμος εἶχε γι' αὐτόν χάσει τὴν αἴγλη καὶ τὴ δύναμή του καὶ δέν μπορούσε νά τὸν αἰχμαλωτίσει.

Ἡ νέκρωση, γιὰ τὴν ὁποία ὁμιλεῖ ὁ Παῦλος, ἔχει διπλό χαρακτήρα: Καὶ ὁ κόσμος ἦταν νεκρός γιὰ τὸν Ἀπόστολο καὶ ὁ Ἀπόστολος νεκρός γιὰ τὸν κόσμο. Εἶχε, ὅπως ἀλλοῦ ἀναφέρει, «ἀπαρνηθεῖ κάθε κοσμικὴ ἐπιθυμία» (Τίτ. 2, 12). Στεκόταν πάνω ἀπὸ «τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου» (Α' Κορ. 2, 12), διότι γνώριζε καλά ὅτι «παράγει τό σχῆμα» του (Α' Κορ. 7, 31). Ἔμενε ἀδιάφορος καὶ στά θέλητρα καὶ σίς ἀπειλές του....

(Ἀπὸ τὴν ἐκδοσὴ μας ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>
